

"אליצור" מפעלי מרצפות

איזור התעשייה החדש (קרית אריה), פתח תקוה.
טלפון 911865

שמחים להודיע שבקרוב יתחילו בייצור בלוקים בדרך היעילה והחדשה ביותר באמצעות המכונות המייצרות את התוצרת המגוונת בשיטה המונית וחסכונית

★

מפעלי חרסינה בע"מ רמת-השרון

אריה קיר מתוצרת מפעלי חרסינה בע"מ
טיבו משובח, ברקו נאה וצבעו מרהיב

המנהל הכללי:

נ. בן-צור

המשרד:

תל-אביב, רח' לילינבלום 33 טל. 55711

רק עד סוף השבוע...

אם שערך נושר...
אם הנך חושש מקרחת

נסה את "אליקסיד" על חשבוני...

רק עד סוף השבוע תוכל לקנות אליקסיד לשיער לנסיך ובאם תרצה להפסיק, תוכל להחזירו ולקבל את מלוא כספך בחזרה
פנה עוד היום לבית מרקחת או לפרפומריה

"ברליץ" בית ספר בינלאומי לשפות

לימודים ונופש

"ברליץ" באירופה

פרטים והרשמה

פאטרא סוכנות נסיעות בע"מ

ח. פ. ח
שד פלסר 3
טל 66622/2973

המשרד הראשי: תל-אביב
רח' נחלת בנימין 63
טל 64509-64793

יפו-פנת'רן שטראוס
רח' יפו פנת'רן שטראוס
22186 טל

ההתאבדות. כעבור יום ניסה בשלישית — והפעם הצליח. הוא התיר את התחבושת מעל ראשו, תלה את עצמו בתא הכלא. על אף היותו שם, תחת הסתכלות רפואית, לא הרגיש איש במעשהו בזמן, ולא הוש" מה עליו שום שמירה שתמנע נסיון התאבדות חדש.

ליל יסורים. המיקרה השני היה חמור עוד יותר. הוא נגע לצעיר מקריית ביאליק, שנורה עלידי המשרה, כאשר זו ארבה לו בחשיכה בציפייה שיתנפל על בחורה. הבחור נפצע בכף רגלו הימנית, נמלט מהמשרה והגיע לביתו. שם סיפר לאמו כי נורה בטעות עלידי אלמונים (העולם הזה 1292) וביקש ממנה מלקחים להוציא את הקליע מרגלו. האם שיכנעה אותו להיכנס לבית החולים, וכך הגיע לידי המשרה. הטיפול בפצע היה שיגרתי ובלתי מסובך. לפני הגיתוח אמר לאחות, כי כבר קיבל לא מזמן זריקה נגד טטאנוס, ולכן לא יתנה לו זריקה כזו. בגמר הטיפול הוכי' נסה רגלו בגבס ולמחרת נלקח להוצאת פקודת מעצר בבית המפשט. מאחר שהורה מרצון במעשיו, לא היה למשטרה חשש מה לעשות עמו אלא להכניסו לגילמ, עד להתחלת המפשט.

מה שקרה לאחר מכן מעורר שאלה חמרי רה על סדר הפיקוח בבית הכלא. כי כבר למחרת הרגיש הצעיר ברע. מצבו הלך והחמיר, אך שום טיפול לא ניתן לו. ימים אלה חתמו את גורלו. כאשר הועבר לבית החולים רמב"ם, כעבור מספר ימים, יבר היה מאוחר מדי. הוא עבר ליל יסורים — ועם שחר מה. על פי התיאור שנמסר לי עתונים, נעשה חתך בגרונו, כדי לאפשר לו לנשום. הוא מת מהרעלת דם, נאמר. אולם הסימנים המועטים שנמסרו העידו, כי לא היה זה הרעלת דם, אלא כנראה טטאנוס. מחלה זו מצטיינת בייסורים הנוראים בהם היא תוקפת את קורבנה. בשלבים האחרונים מתעצתים שרירי הגרון והלסתות, והחולה מתקשה לנשום. על כן היה צורך, כנראה, לפתוח פתח בחושת. אם אין גותנים טיפול יעיל תוך שלושת או ארבעה ימים הימים הראשונים, קובעים ספרי הרפואה, "מגיע אחוז התמותה לכדי 80 אחוז ויותר".

קיים חשש רציני, כי הצעיר מקריית ביאליק נפל קורבן להזנחה, בהיותו בבית הסוהר. על כן דורשים הוריו כי תיערך חקירה משפטית ובסיבות מותו.

המשק

יהלומים אדומים

ביקורו של שגריר בריית המועצות ביש" ראל, מיכאיל בודוב, אצל שרת החוץ גולדה מאיר, לא היה שיגרתי. אנחנו מצויינים בביקורה של משלחת יהלומנים סובייטיים בישראל, הפתיע השגריר את השרה. היא מיהרה להתלהב, הבטיחה ל"שגריר אירוח מאורגן ורשמי למשלחת. כאשר סיפרה על כך, כעבור פחות מ"שבוע, בישיבת הממשלה, התנפל עליה שר המסחר והתעשייה פנחס ספיר בכעס רב: "מה פתאום להסכים לביקור כזה?" הוא ראה בכך הודמנות לריגול תעשייתי, הודיע שאינו מוכן לבנות במו ידיו מתחרה לתעשיית היהלומים הישראלית.

גולדה לא יכלה לסגת. היהלומנים הרוויי סיים עמדו להגיע תוך פחות משבוע, ו"ספיר התנגד בכל תוקף לקיים את הבטחתי תיה של גולדה.

שני ראשי התאחדות תעשייתי היהלומים זומנו להתעצות אל שרת החוץ ואל שר המסחר והתעשייה הנועם. לאחר דיון ממור שך הוחלט לא לדחות את המשלחת, לקבלה כאורחת תעשייתי היהלומים בלבד. אך ה"החלטה העיקרית נגעה לתוכנית הסיוע. במקום להראות להם את מפעלי היהלומים ולגלות ספח מן הידע הרב שנצטבר, הוחלט להוביל אותם לסיוע ממושכים בנגב, להראות להם את המפעל הציוני המתחדש.

לימודים תיאורטיים. מאחר שהיה לומנים היו המארחים הרשמיים, הוטל על מנהל התאחדות היהלומנים, חיים דניאלי, להסביר לאנשי את דרך הטיפול המקורית במשלחת התעשייתית. דניאלי (54) שלא היה מימיו ילדון מקצועי, הגיע להתאחדות לאחר שעזב את קיבוץ תל-יצחק, רצה ל"העביר את העניין בשקט ובהסכמה כללית. אך בישיבת מרכז היהלומנים שדן בעניין, נשמעו לפתע קולות מתנגדים להצעה ש"הביא דניאלי: "רוסיה ארץ מספיק גדולה שתצליח להשיג את כל הידע הגדול הזה גם בלעדינו", התרגז אחד התעשיינים, אכיל אנחנו נפסיד מראש כל קשר עם התעשייה (המשך בעמוד 12)

הוצעו לו, עמד על שלו זמן רב לאחר ש"פרינץ ואחרים הנידו בראשיהם לדברי קולק ודיבון.

דת

איזה חוק קובע?

כל המשפט עמד ונפל עם עדות אחת: עדותו של נהג מושב קוממיות לשעבר, יצחק קוגלר. הוא העיד, כי במוצאי ט"ו בשבט 1960 הסיע את הרב בנימין מנדלסון ואת דודן של יוסל'ה, שלום שטארקס מ"קוממיות. לישיבת הוון איש בבני-ברק.

שם, העיד, נערכה אסיפת גדולי התורה. באסיפה זו, בה נכח גם הוא, הוחלט שיש להציל ילדים משמר, אפילו עלידי חטיפה. אחר כך הכניס שטארקס ילד עטוף בשמיכה לתוך הווליס, שחזר לקוממיות. ילד זה, לדברי קוגלר, היה יוסל'ה שחמכר. לאחר מכן ראו אותו פעמיים משחק עם ילדי זלמן קוט, תושב קוממיות.

תפקידה הראשון של ההגנה היה להזים עדות זו. לרשותו של עורך הדין שמואל תמיר עמדו אמצעים רבים. שהרי לא רק הרב מנדלסון ושלושה מושבי הכפר היו נאשמים. תנועה שלמה היתה מעורבת. ו"היא גייסה את אנשיה, מיסמכיה והשפעתה להתגונן בבית המפשט המחוזי בירושלים. עדיו של תמיר לא הסתפקו בהזמת פ"ר סים מחל עדותו של קוגלר. הם ציירו תמונה שונה לחלוטין, לכל אחד מהם היה אליבי מושלם, שחיפה גם על הרב, והוכיח כי באותו ערב של ט"ו בשבט, לא עזב איש מהם את המושב.

"אני אחראי!" הרב לא עלה לדוכן העדים, הסתפק בהקראת הצהרה ממקום ישיבתו. בצורה זו מגע מהתביעה אפשרות לחקרו חקירת שתיינערב, אולם להצהרה מסוג זה, בדרך כלל, מישקל קטן יותר בעיני השופטים מאשר לעדות של ממש.

בדיבור קפדני, כשהוא מתאמץ להתגבר על מיבטאו האשכנזי, וכשמדי פעם ניגרות דמעות מעיניו, קרא: "כל אותו סיפור אינו אלא עלילה גוראה. ואז לי ששמעתי יוצאת מפיו של יהודי, לאחר שנשבץ באלוקים!"

לעומת זאת היה מוכן להודות במלוא אחריותו על פרשת החטיפה השניה, בה הואשם. "ידעתי שהילד (ישראל ויניק) הובא לקוממיות, כדי להצילו מצורוני המיסיון... טיפולי כל ועשיתי כל מה שביכולתי כדי שחם ושולם לא תיגול הנפש הזאת מ"ישראל לנוכרים... לא בשגגה, אלא בכונה מלאה ובלב שלם עשיתי והתכונתי לעשות".

המדינה והדת. לפי קצב ניהול ה"משפט, לא יאחר פסק הדין לצאת לאור. אולם גם לאחר שנושא בית המפשט המחוזי, בנימין הלוי, ושני חבריו המלומדים, השופט משה כהן ואבינועם עדן, יקבעו אם לדעתם אשמים ארבעת אנשי קוממיות ב"חטיפות או לא, עוד תעסיק הצהרתו של הרב מנדלסון את תושבי המדינה.

כי בהצהרה זו קבע: "אני מקהה ש"המצוה שעשיתי אינה בניגוד לחוקי מדינת ישראל. אבל אם מצוה קדושה זו היא בניגוד לשון חוק המדינה, ואם לפיו אסור לרב בישראל להציל ילד, העומד בפני סכנת הסגרה אל צפורני המיסיון — כי אז, בשימחה בלבי, אני מוכן לקבל עלי כל יסורים על שקימתי את מיצחת התורה, שקיבלנו מסיני."

כי זוהי הבעיה העקרונית שמאחורי פ"ר ש"י יוסל'ה שחמכר וכל פרשות החטיפות: באיזו מידה חייב ציבור זה או אחר מתחייב בי המדינה לצית לחוקיה, גם אם חוקי תורתו ומסורתו מורים לו אחרת?

בתי סוהר

מה קורה בכלא?

שני אורחים עברו השבוע, במהירות מהמת, מן הכרוניקה המשטרית לעולם ה"אמת. האחד בכלא רמלה, השני לאהר מעצר קצר בכלא גילמי.

כאשר הובא משה עטייה לפני שופט ה"שלום באשקלון על חיתוך ורידי ילדיו הישנים (העולם הזה 1292). היה ראשו חבוש בתחבושת לבנה גדולה. כי בלילה הקודם, בשומעו שאחד מבניו מת בבית החולים, הסיח את ראשו בקיר של תא המעצר, ניסה להתאבד. הוא נלקח לבית החולים המקומי, ניצל ממוות.

עוד בערב המעשה, בהיותו משוכנע כי הצלתי לרצוח את בניו, ניסה להתאבד עלידי בליעת אקונומיקה וחיתוך ורידיו בסכין גילוח. הוא נכשל בנסיון זה. כאשר הובא לכלא רמלה, להמתין לעריכת משפטו, ידעו סוהריו על שני נסיונות